

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ**

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος

στην έπετειακή έκδήλωση :

«Άπό τόν Θρίαμβο και την Καταστροφή στην Αναγέννηση»,

έπί τή συμπληρώσει 100 έτων από την Μικρασιατική Καταστροφή.

Κομοτηνή, 14 Οκτωβρίου 2022.

Τò έτος 2022 είναι σημαντικό για την πατρίδα μας και ιδιαίτερα για την Ίερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής, για τόν τόπο μας, και την Θράκη γενικότερα. Τήν σπουδαιότητα τής συμπληρώσεως 100 έτων από την, φοβερής έκτασης για τόν Έλληνισμό, Μικρασιατική Καταστροφή επιχειρεί να προβάλλει ή Ίερά Σύνοδος τής Έκκλησίας τής Ελλάδος με την αφιέρωση τής φετινής χρονιάς στο μεγάλο αυτό γεγονός. Για την Έκκλησία μας, τò 2022 είναι έτος μνήμης και έθνικης ένδοσκόπησης, αλλά πιστεύω και φρονηματισμοϋ, ειρήνευσης και καταλλαγής.

Και θεωρώ, ότι ή σημερινή ήμέρα είναι μέσα στο πλαίσιο αυτό σημαντική, γιατί ή καθ' ήμας Ίερά Μητρόπολη, συμμετέχοντας στις έκδηλώσεις μνήμης τής Έκκλησίας τής Ελλάδος για τò 1922, έγκαινίασε την φωτογραφική έκθεση αφιερωμένη στο σημαντικό αυτό ιστορικό γεγονός. Έκφράζω την χαρά τής τοπικής έκκλησίας για την καλή συνεργασία, την μακροχρόνια, με την Περιφέρεια τής Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και με τò Τμήμα Ίστορίας και Έθνολογίας του Πανεπιστημίου μας, του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης. Πιστεύουμε στις συνεργασίες και τις έπιδιώκουμε με τους φορείς τής περιοχής μας, για τò καλό του τόπου μας, για την ανάπτυξη του και την αναγέννησή του, την κοινωνική, την πολιτιστική και κυρίως την πνευματική. Πριν από τò Πάσχα ή έκδοση του βιβλίου του συνεργάτη και φίλου κ. Δημήτρη Μαυρίδη με τόν τίτλο : **«Άπό τόν Θρίαμβο στην Καταστροφή. 100 χρόνια Άπό την Μικρασιατική Έκστρατεία και τή Μικρασιατική Καταστροφή»**, είχε μεγάλη απήχηση και θετικότερη αποδοχή.

Και σήμερα ή χαρά τής τοπικής έκκλησίας και ή προσωπική μου είναι «πεπληρωμένη» με την έκδοση του καταλόγου τής έκθέσεως, καθώς είναι τò 10^ο βιβλίο τής Μητροπόλεως. Παραδίδουμε στον πιστό λαό του Θεοϋ τής έπαρχίας μας, αλλά και σε κάθε φιλόστορα τής πατρίδας μας τόν παρόντα τόμο με τόν τίτλο: **«Άπό τόν Θρίαμβο και την Καταστροφή στην Αναγέννηση»**, ό όποιος αποτελεί μιá ακόμη συνεργασία με τò Τμήμα Ίστορίας και Έθνολογίας του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης.

Ἡ ἔκθεση καὶ ὁ κατάλογος ποὺ τὴν συνοδεύει συγκροτεῖται ἀπὸ ἄγνωστες καὶ ἐν πολλοῖς ἀνέκδοτες φωτογραφίες ποὺ προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴν συλλογὴ τοῦ συνεργάτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Δημητρίου Μαυρίδη, συμπληρώνει τὴν προηγούμενη ἔκδοση καὶ ταυτόχρονα ὀλοκληρώνει τὸ πρῶτο καὶ κύριο μέρος τῶν ἐκδηλώσεων μνήμης τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ ἀφορμὴ τὴν συμπλήρωση 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ καὶ τὴν ἀναγκαστικὴ «ἐκκένωση» τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ἀπὸ τοὺς Ἑλληνορθόδοξους πληθυσμούς της.

Ὅλοι γνωρίζουμε, ὅτι στὴν περιοχὴ μας βρῆκαν τὸ 1922 καὶ τὸ 1923 ἀσφαλὲς καταφύγιο χιλιάδες πρόσφυγες ἀδελφοί μας ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη, τὴν Ἀνατολικὴ Ρωμυλία, τὴν Μικρὰ Ἀσία, τὸν Πόντο καὶ τὴν Καππαδοκία. Στὴν Ροδόπη, ὅπως βέβαια καὶ σὲ ἄλλες περιοχὲς τῆς πατρίδας μας οἱ πρόσφυγες ἐγκαταστάθηκαν, ἐργάστηκαν, προόδευσαν καὶ τελικὰ ἀναμόρφωσαν τὸν τόπο μας. Ἔδωσαν μιὰ νέα πνοὴ στὴ Θράκη. Οἱ κατατρεγμένοι πρόσφυγες βρῆκαν ἕναν τόπο καθημαγμένο ἀπὸ τοὺς πολέμους καὶ τὴν κατοχὴ ξένων δυνάμεων. Ὅμως, μὲ τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐργατικότητά τους, τὴν πράγματι σκληρὴ ἐργασία τους, ἄλλαξαν τὴν εἰκόνα τῆς πατρίδας μας. Καὶ βεβαίως στὴν ἀκριτικὴ μας Ροδόπη οἱ πρόσφυγες ἀδελφοί μας ἄλλαξαν τὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ καὶ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο. Μὲ τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὴν παιδεία καὶ τὰ γράμματα καὶ μὲ τὴν ἴδρυση τῶν συλλόγων καὶ τῶν σωματείων ποὺ παραπέμπουν στὶς πατρίδες, στὶς πατρογονικὲς ἐστίες τῶν παππούδων μας, διέσωσαν τὴ μνήμη, διέσωσαν τὰ ἔθιμα, τοὺς χοροὺς, τὰ τραγούδια καὶ τὴν καθημερινότητα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς. Διέσωσαν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καθημερινὴ τους ζωὴ, τὶς διηγήσεις γιὰ τὴν κοινοτικὴ καὶ πνευματικὴ ζωὴ στὶς «πατρίδες». Κυρίως οἱ Μικρασιάτες, οἱ Πόντιοι, οἱ Καππαδόκες καὶ οἱ Θρακιῶτες λόγιοι κατέγραψαν τὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ τὸν ὕλικὸ πολιτισμὸ στὶς «πατρίδες» καὶ ἔτσι διέσωσαν μὲ τὴν γραφίδα τους στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ καὶ τὴν πνευματικὴ πραγματικότητα.

Τελειώνοντας, θεωρῶ ἀναγκαῖο νὰ τονίσω ὅτι ἀποδίδουμε ἰδιαίτερη σημασίαν στὰ γεγονότα τοῦ 1922 ποὺ ἀποτελοῦν τὴν θεματολογία τῆς ἐκθέσεως καὶ τοῦ καταλόγου. Καὶ αὐτὸ γιὰτὶ ἡ ἐκστρατεία στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ οἱ τραγικὲς συνέπειες τῆς κατάρρευσης τοῦ πολιτισμικοῦ περιβάλλοντος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, καθὼς καὶ ἡ μὲ τραγικὸ τρόπο μετακίνηση τῶν Ἑλληνορθόδοξων Ρωμηῶν ἀπὸ τὶς προαιώνιες ἐστίες τους, ἄφησαν στὸν πιστὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ ἕναν ψυχισμὸ τραυματισμένο.

Αὐτὸ τὸ «τραῦμα» ἐπιχειρεῖ ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Μητρόπολις νὰ θεραπεύσει.

Ἡ ἀπώλεια τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς δὲν μπορεῖ καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονηθεῖ.